U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobců: a)V. D., b) I. Z., c) E. Z., zastoupeni JUDr. Annou Doležalovou, advokátkou se sídlem Štěpánská 633/49, Praha 1, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2014, č. j. OAM -159/ZA-ZA14-K07-2014 a ze dne 6. 8. 2015, č. j. OAM-88/ZA-K07-K07-2015, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 4. 2016, č. j. 29 Az 40/2014 – 91,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností napadli žalobci v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, jímž byly zamítnuty jejich žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 10. 2014 o neudělení mezinárodní ochrany žalobkyni a) a žalobci b) a ze dne 6. 8. 2015 o neudělení mezinárodní ochrany žalobci c).

Při posouzení věci vycházel krajský soud z následujícího skutkového stavu. Žalobkyně žila do 4. 4. 2014 v Oděse, je ukrajinské národnosti, hovoří však rusky a je pravoslavného vyznání. Nebyla nikdy politicky organizována, má vystudovánu vysokou školu pedagogického směru. Pracovala jako administrativní pracovnice, učitelka, pojišťovací agentka a v oboru pojištění také dva roky podnikala. V Oděse vlastní byt, zemi opustila kvůli špatné bezpečnostní situaci v místě bydliště, která vyvrcholila začátkem května 2014 nepokoji s padesátkou mrtvých. Na Ukrajinu se nechce vrátit, neboť zde stále není bezpečno jak pro ni, tak hlavně pro její děti; manžel pak dostal povolávací rozkaz do armády. Druhé dítě se jí narodilo již v České republice.

Krajský soud po vyhodnocení výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalobkyně a její děti (další žalobci) nesplňují podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až §14 b)zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Zvláště podrobně se soud vyjádřil k možnosti udělení doplňkové ochrany. Zde konstatoval, že se situace v Oděse po nepokojích z května roku 2014 uklidnila a v současné době dochází pouze k ojedinělým incidentům. Situace tedy nenese rysy totálního konfliktu, kde by byli bez výjimky ohroženi všichni civilisté. Pokud by však žalobkyně z preventivních důvodů nechtěla žít v místě dosavadního bydliště, dostává možnost vnitřního přesídlení vždy přednost před vyhledáním ochrany v jiném státě. V daném případě pak je nepochybné, že kromě východní části Ukrajiny je na zbylém území situace bezpečná a rodina tak má možnost přesídlit do jiné části země. Rozhodnutí žalovaného proto soud posoudil jako zákonná.

Kasační stížnost podali žalobci (dále jen stěžovatelé) z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Konkrétně namítali, že správní orgán i krajský soud nezhodnotily řádně jimi předložené důkazy, které svědčily o tom, že situace v Oděse není ani v současné době zdaleka tak klidná a bezpečná, jak se v napadených rozhodnutích tvrdí. Nesouhlasí ani s tím, že by mohli svoji situaci řešit přesídlením do jiné části země. Na Ukrajině je 1,4 milionu vnitřních uprchlíků, přičemž péče o tyto osoby ze strany státu zcela selhává. K ekonomické situaci stěžovatelů po návratu však orgány rozhodující ve věci vůbec nepřihlédly. Nezohlednily pak ani skutečnost, že v případě návratu na Ukrajinu by byl manžel stěžovatelky s nejvyšší pravděpodobností povinen nastoupit k výkonu vojenské služby a rodina by tak zůstala zcela bez prostředků, neboť s ohledem na věk nejmladšího dítěte by stěžovatelka nemohla nastoupit do zaměstnání a rodinu sama zabezpečit. Stěžovatelé proto navrhli, aby byl napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. V čem spatřují přijatelnost kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s., neuvedli.

Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k posouzení věcných námitek uplatněných stěžovateli, musel posoudit otázku přijatelnosti jejich kasační stížnosti.

Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39 přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.

V projednávané věci Nejvyšší správní soud žádný, natož podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatelů nezjistil. Stěžovatelé v kasační stížnosti onen přesah sami nijak

nedefinovali, vzhledem k charakteru věci, kde posouzení bylo závislé především na vyhodnocení skutkového stavu, nevyvstala ani žádná právní otázka, jejíž zodpovězení by mělo nějaký obecnější význam a mohlo sloužit účelu dalšího sjednocování judikatury. Nejvyšší správní soud nezjistil ani žádné závažné pochybení v postupu krajského soudu, které by si v rámci udržení minimálního standardu spravedlivého procesu vyžadovalo jeho zásah v rámci řízení o mimořádném opravném prostředku. Způsob vyhodnocení důkazů správním orgánem či soudem v projednávané věci této dimenze nedosahuje. S ohledem na výše uvedené skutečnosti kasační stížnost podle § 104 odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 3. srpna 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu